

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Dei matrem, in puerperio, sordes non passam esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Germinans germinabit, sicut lilium, & exultabit latibunda & laudans. Duo hinc errores corriguntur. Primus est in lib. de ortu Saluatoris apocrypho, in quo leguntur ad Christi natiuitatem venisse obstetrices; quibus opus non erat. Vnde postquam diuinissima Mater peperit filium suum primogenitum, ipsa pannis eum inuoluit, & reclinat in praesepio, non obstetrices, quarum aliàs hoc solet esse officium. Nulla ibi, obstetrix, ait S. Hieronymus, nulla muliercularum sedulitas intercessit, ipsa & mater, & obstetrix fuit. Pannis, inquit, inuoluit infantem, & posuit in praesepio. Quae sententia apocryphorum deliramenta conuincit. Inter, quæ est & alter ille vel error, vel simplex puerperij representandi modus; quo, in nonnullis templis, incemerata Virgo, tanquam in lecto jacens, more scilicet ceterarum muliercularum è puerperio debilitata, proponitur, ad excitandam, in prægnantibus, aut puerperis, pietatem. Quanquam enim vel grauidæ, vel enixæ rectissimè diuinam puerperam venerentur, non debent tamen, ad hanc pietatem trahi eo genere imaginis, quo facilè possunt induci, vt putent DEI quoque Matrem, cum dolore peperisse, atque ex debilitate virium indignis, vt, per sex hebdomades, in lecto jacens, vires recuperaret. Prudenter igitur doctiores Parochi, remota è templis suis hac simplicitate, Christi in præsepio iacentis, & Matris eius adorantis illum, substituunt simulachrum. Nullum enim hîc est periculum errandi, nisi apud eos, qui errore maiore sibi persuaderi sinunt, statuas, à Catholicis, tanquam DEOS & DEAS, patriæ cultu, adorari. Quod qui credunt, vel hinc deprehendant, quàm malè credant.

VII.

Gen. 3. 16.

Gen. 3. 18.

Postquam pepererunt reliquæ matres, sordibus puerperij obnoxii sunt, molestia vtique etiam non minima. Aio & hanc molestiam pertinere ad illam pœnam, *In dolore paries filios*, esse, quæ quandam illius partem; nihil enim obstat, aliquid simul & in pœnam, & ex natura esse. Ita enim etiam dictum est de terra, quæ natura sua parit spinas & tribulos, *spinæ & tribulus pariet tibi*, in peccati vindictam. Si ergo naturalis partientium dolor, ex diuisione, aut violenta compressione, vel relaxatione partium ortus, ordinariè impediri non debet, & simul esse potest

potest in pœnam, cur non idem de his posset cogitari? Aristoteles certè & Galenus docent, quando homo concipitur, membranas quasdam in utero matris formari, in quibus fœtus involuatur, atque intra illas, usque ad tempus partionis, continentur. Hæ membranæ varia habent nomina, vulgò *secundina* vocari solent, rumpunturque, tempore natiuitatis, vt proles exeat; post cuius egressum, mater secundinas eijcit, & cum illis copiam sanguinis, qui ad nutrimentum prolis illic fuerat congregatus.

Verùm & hæc aliquid, in Deipara, peculiare considerant docentque Theologi. Nam, etsi dubitandum non sit, Christi quoque Seruatoris corpusculum, intra eiuscemodi membranas, fuisse conceptum; siquidem aliàs non habuisset naturalem statum in utero matris, neque naturalimodò potuisset alimentum exugere, neque ab externis alterationibus defendi, ad quæ munia hæ membranæ à natura suppeditantur: nihilo tamen minùs à Patribus in Trullo congregatis traditum est, Matrem Christi, in partu suo *secundinas* non emisisse. Et addunt: *Non licere, ex communibus, & ijs, quæ in nobis sunt, inenarrabilem Virginis partum, quæ supra mentem, & sermonem Verbum peperit, definire, metiri, ac describere.* Hic canon plus quàm à ducentis viginti Patribus editus est, & in septima Synodo cum alijs approbatus. Assonat D. Cyprianus, *Maria, inquit, genitrix & obstetrix, nullus dolor, nullà natura contumelia, in puerperio.* Et S. Augustinus ait, *Stultie, vnde sordes in Virgine matre, vbi non est concubitus cum homine patre?* Ex quibus intelligere est, non solùm à Deipara secundinas, in partu, non fuisse emissas, sed etiàm natiuitatem illam sacratissimam, sine vllis omnino sordibus purissimè fuisse peractam: vt illi rectè accommodari possit illud: *Germinans germinabit, sicut lilium.* Quare, eodem loco, affirmat D. Cyprianus, prodijisse Christum ex Virgine, *sicut fructum ex arbore, aut sicut radium ex sole.* Et Germani nostri appositè canunt: *Als die Sonn durch scheint das Glas / vnd doch nit verfehret das,* hoc est, *sicut sol per inuiolatum vitrum tralucet.* Facile enim potuit Christus, sicut per naturales vias prodijit, sine ruptione claustrum virginalis, ita etiàm exiuisse per illas membranas, absque

R r r ruptione,

Arist. l. 2. de Generat. animal. cap. 4. Galen. l. de formatione fœtus.

VIII.

Can. 79.

Synod. 7. a. 7. can. 1. S. Cyp. serm. de Natiuit. S. Augustin. lib. de quinque hæresibus. c. 5.

Isa. 35.